

Dila

– Nuray AYHAN · 05 Nisan 2014

Yalnızlığın arafında tükenirken umutlarım
İçten gönülden seven; Dila olsun adın

Nisan yağmurlarını bekleyen dualarım
Kırılğan şiirlerin semaya yükselen ahı

Dergâhında huzura dökülür tüm niyazlarım
Kara bir sevdayı izhar edemedi ahrazlığım!

Aşka açılan tüm kapılar mübah mıdır Dilam
Dudak ucu tebessümlerine doyamadığım

Soğuk zamanlarda üşüyen harflerimi
Sakladığım şiirleri okuyayım mı sana?

Sonsuzluğa uzanan ömrümün varı
Fıtrat kokulu güllerimin baharı

Senin olmadığın şehirler ürkütüyor
Senli düşlerimde helal öpüşler gülümsüyor

Özlemine büyüttüğüm masallardan çıkıp gel
Sana aşık yüreğime şefaatçi ol Dilam

Üşür bakışının esrar tüten nefesi yoksa benim
Titreyen sesimin üstünü örter aydınlık gözlerin

Ve ben gözlerinden inşirah çekerim

Şimdi hakikat boyasıyla karaladım pişmanlıklarımın tümünü
Tövbe lisanıma

Anladım ki;
Her sükût acı bir gerçeğin penceresi
Sonsuza dağılan yalan yanlış tüm cümleleri yakıyorum

Dilimi acıtan yaman bir türküsün bundan böyle Dilam

Ölümün can kesen soğuk iklimlerine

Sensiz yollama beni...

Nuray AYHAN...